ছুৰা - ৬

গৃহ পালিত পশু

(আল আন'আম : ১৩৭)

মক্কাত অৱতীৰ্ণ

আল্লাহৰ নাম লৈ, যিজন ৰহমান, ৰহীম

পৰিচ্ছেদ - ১

১ সকলো প্ৰশংসা আল্লাহৰ কাৰণে যিজনে মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছে, আৰু তেওঁ তৈয়াৰ কৰিছে অন্ধকাৰ আৰু আলোক। তথাপি যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতে নিজৰ প্ৰভুৰ সৈতে থিয় কৰায় সমকক্ষ।

২ তেৱেঁই সেইজন যিজনে তোমালোকক সৃষ্টি কৰিছে বোকাৰ পৰা, তাৰ পিছত তেওঁ নিৰ্ধাৰিত কৰিছে এটি আয়ুস্‌কাল, আৰু তেওঁৰ ওচৰত নিৰ্ধাৰিত ৰৈছে (পৰলোকত আন) এটি কাল; তথাপি (সৃষ্টিকৰ্তা সম্বন্ধে) তোমালোকে সন্দেহ কৰা!

৩ আৰু তেৱেঁই আল্লাহ, (তেওঁৰ সাৰ্বভৌমত্ব) মহাকাশমণ্ডলত আৰু পৃথিৱীত। তেওঁ জানে তোমালোকৰ গোপনীয় বিষয় আৰু তোমালোকৰ প্ৰকাশ্য বিষয়, আৰু তেওঁ জানে যি (কৰ্মফল) তোমালোকে অৰ্জন কৰা।

৪ আৰু সিহঁতৰ ওচৰত সিহঁতৰ প্ৰভুৰ নিৰ্দেশাৱলীৰ পৰা এনে কোনো নিৰ্দেশ নাহে যাৰ পৰা সিহঁত ফিৰৎগামী নহয়।

৫ গতিকে সিহঁতে নিশ্চয় সত্যক প্ৰত্যাখ্যান কৰিছে যেতিয়াই সেইটো সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছে; কাজেই অচিৰেই সিহঁতৰ ওচৰলৈ (সত্যৰ জয়যাত্ৰাৰ) বাৰ্তা আহিব যিটোক লৈ সিহঁতে ঠাট্টা-বিদ্ৰূপ কৰিছিল।

৬ সিহঁতে (ইতিহাস) চোৱা নাইনে— সিহঁতৰ আগতে আমি কিমান মানৱ বংশক ধ্বংস কৰিছো যিবিলাকক আমি পৃথিৱীত এনেভাৱে প্ৰতিষ্ঠিত কৰিছিলো যেনেকুৱা তোমালোককো প্ৰতিষ্ঠিত কৰা নাই? আৰু আমি মেঘমালা পঠিয়াইছিলো সিহঁতৰ ওপৰত ধাৰাষাৰে বৃষ্টিপাত কৰিবলৈ, আৰু সিহঁতৰ তলেদি নিঝৰাবোৰ প্ৰবাহিত হ'বলৈ দিছিলো; তাৰ পাচত সিহঁতক ধ্বংস কৰিছিলো সিহঁতৰ অপৰাধৰ কাৰণে; আৰু তাৰ পাচত প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিলো অন্য এক মানৱ বংশক।

৭ আৰু আমি যদি তোমাৰ ওচৰত কাগজত লেখা এখন ধৰ্মগ্ৰন্থ অৱতাৰণ কৰিলোহেঁতেন আৰু নিজ হাতেৰে সিহঁতে তাক স্পৰ্শও কৰিলেহেঁতেন, তথাপি যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতে নিশ্চয় ক'লেহেঁতেন— "এইটো স্পষ্ট যাদু বিহনে আন একোৱেই নহয়।"

৮ আৰু সিহঁতে কয়— "এজন ফিৰিশ্বতাক কিয় তেওঁৰ ওচৰত নমোৱা নহয়?" আৰু যদি আমি এজন ফিৰিশ্বতাক অৱতাৰণ কৰো তেনেহ'লে বিষয়টো নিশ্চয় মীমাংসা হৈ গ'লহেঁতেন, তেতিয়া সিহঁতক অৱকাশ দিয়া নহ'ব।

৯ আৰু যদি তেওঁক এজন ফিৰিশ্বতা বনাওঁ তেন্তে নিশ্চয় তেওঁক আমি মানুহ (আকৃতিত) বনালোহেঁতেন, আৰু সিহঁতৰ কাৰণে আৰু জটিল কৰিলোহেঁতেন যি সিহঁতে (এতিয়া) জটিল কৰিছে।

১০ আৰু নিশ্চয় তোমাৰ আগতেও ৰছুলসকলক ঠাট্টা-বিদ্ৰূপ কৰা হৈছিল, কাজেই যিটোক লৈ সিহঁতে ঠাট্টা কৰিছিল সেইটো ঘেৰাও কৰিছিল সিহঁতৰ মাজৰ যিবিলাকে বিদ্ৰূপ কৰিছিল সেইবিলাকক।

পৰিচ্ছেদ - ২

১১ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "পৃথিৱীত পৰিভ্ৰমণ কৰা, তাৰ পাচত চাই দেখা কেনে হৈছিল মিছলীয়াবিলাকৰ পৰিণাম।"

১২ তুমি কোৱা— "মহাকাশমণ্ডলত আৰু পৃথিৱীত যি আছে সেইসকলো কাৰ কাৰণে (সৃষ্টি হৈছে)?" তুমি কোৱা— "আল্লাহৰেই কাৰণে।" তেওঁ তেখেতৰ নিজৰ ওপৰত কৰ্তব্য নিৰ্ধাৰণ কৰিছে কৰুণা। তেওঁ অৱশ্যেই কিয়ামতৰ দিনৰ ফালে তোমালোকক জমা কৰিবলৈ গৈছে— কোনো সন্দেহ নাই তাত। যিসকলে (আল্লাহ আৰু ৰছুলক অস্বীকাৰ কৰি) নিজৰেই অন্তৰাত্মাৰ ক্ষতি সাধন কৰিছে সিহঁতে তেন্তে ঈমান নানিব।

১৩ আৰু তেওঁৰেই যি কিবা অৱস্থান কৰে ৰাতি আৰু দিনৰ বেলাত; আৰু তেওঁ সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

১৪ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ! মুশ্বৰিকবিলাকক) তুমি কোৱা— "মই মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ আদি-স্ৰষ্টা আল্লাহক এৰি অইনক মুৰব্বীৰূপে গ্ৰহণ কৰিমনে,

অথচ তেৱেঁই (সকলোকে) খুৱায় কিন্তু তেওঁক খুওৱা নহয় ।" তুমি কোৱা— "মই নিশ্চয় আদেশ পাইছো যে যিসকলে (মুছলিমৰূপে) আত্মসমৰ্পণ কৰিছে তেওঁলোকৰ মাজত মই অগ্ৰণী হওঁ।" আৰু তুমি মুশ্বৰিকবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহ'বা।

১৫ তুমি কোৱা— "মই অৱশ্যেই ভয় কৰো— যদি মই মোৰ প্ৰভুৰ অবাধ্যতা কৰো— এক ভীষণ দিনৰ শাস্তিৰ।"

১৬ যাৰ পৰা সেইদিনা এইটো (শাস্তি) অপসাৰিত কৰা হ'ব তাক তেন্তে নিশ্চয় তেওঁ কৰুণা কৰিছে। আৰু ই এক সুস্পষ্ট সাফল্য।

১৭ আৰু আল্লাহে যদি তোমাক দুখ দি স্পৰ্শ কৰে তেন্তে তাৰ মোচনকাৰী তেওঁৰ ব্যতিৰেকে আন কোনো নাই। আৰু যদি তেওঁ তোমাক স্পৰ্শ কৰে কল্যাণ দি, তেন্তে তেৱেঁইতো সকলোৰে ওপৰত সৰ্বশক্তিমান।

১৮ আৰু তেওঁৰ বান্দাবিলাকৰ ওপৰত তেওঁ পৰম ক্ষমতাশালী। আৰু তেওঁ পৰমজ্ঞানী, চিৰ ওৱাকিফহাল।

১৯ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "সাক্ষ্যদানত আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ কি?" তুমি কোৱা— "আল্লাহেই মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত (শ্ৰেষ্ঠ) সাক্ষী, আৰু এই কুৰআন মোৰ ওচৰত প্ৰত্যাদিষ্ট হৈছে যেন ইয়াৰ দ্বাৰা মই তোমালোকক আৰু (বহিৰ্দেশৰ) যাৰ ওচৰত ইয়াক পৌছাব পাৰো সিহঁতক সতৰ্ক কৰিব পাৰো। তোমালোকে সঁচাকৈয়ে সাক্ষ্য দিছানে যে আল্লাহৰ সৈতে অন্য বেলেগ উপাস্য আছে?" তুমি কোৱা— "মই (সেই) সাক্ষ্য নিদিওঁ।" কোৱা— "নিসন্দেহে তেওঁ একমাত্ৰ উপাস্য, আৰু মই অৱশ্যেই মুক্ত তোমালোকে যিবিলাক অংশীদাৰ থিয় কৰা তাৰ পৰা।"

২০ যিবিলাকক আমি ধৰ্মগ্ৰন্থ দিছো সিহঁতে (বিশেষকৈ মদীনাৰ ইহুদীবিলাকে) তেওঁক চিনিব পাৰিছিল যেনেকৈ সিহঁতে চিনি পায় সিহঁতৰ (নিজৰ) সন্তানবিলাকক। যিবিলাকে সিহঁতৰ অন্তৰাত্মাৰ ক্ষতি কৰিছে সিহঁতে তেন্তে (আল্লাহত) ঈমান নানিব।

পৰিচ্ছেদ - ৩

২১ আৰু কোন তাতকৈ বেছি অন্যায়কাৰী যি আল্লাহ সম্বন্ধে মিথ্যা ৰচনা কৰে অথবা তেওঁৰ আয়াতসমূহত মিথ্যাৰোপ কৰে? প্ৰকৃততে অন্যায়কাৰীবিলাক সফলকাম নহ'ব।

২২ আৰু (পৰৱৰ্তী যুগৰ দৰে) এদিন আমি সিহঁতৰ সকলোকে (বিভিন্ন ধৰ্মৰ বুজাবুজিৰ মাজেৰে) একত্ৰিত কৰিম, তাৰ পাছত যিবিলাকে অংশীদাৰ নিযুক্ত কৰিছিল সিহঁতক ক'ম— "ক'ত আছে তোমালোকৰ অনুষঙ্গী দেৱতাবিলাক যিবিলাকক তোমালোকে (আল্লাহৰ অংশীদাৰ) পাতিছিলা?"

২৩ তেতিয়া সিহঁতৰ আৰু কোনো অজুহাত নাথাকিব এই কোৱাৰ বাহিৰে— "আমাৰ প্ৰভু আল্লাহৰ কছম, আমি বহুখোদাবাদী নাছিলো।"

২৪ চোৱাঁ, কেনেকৈ সিহঁতে নিজৰেই বিৰুদ্ধে মিছা কথা কয়, আৰু (কেনেকৈ) সিহঁতৰ পৰা বিদায় ল'লে (দেৱতাবিলাক) যিবিলাকক সিহঁতে ৰচনা কৰিছিল।

২৫ আৰু সিহঁতৰ মাজৰ কোনোবাই তোমাৰ পিনে (কপটভাৱে) কাণ দিয়ে; আৰু সিহঁতৰ অন্তঃকৰণৰ ওপৰত আমি দি ৰাখিছো ঢাকনী পাচে সিহঁতে সেইটো (এই কুৰআন) উপলব্ধি কৰি লয়, আৰু সিহঁতৰ কাণত (দিছো) গুৰুভাৰ। আৰু যদিও সিহঁতে প্ৰত্যেকটো নিদৰ্শন প্ৰত্যক্ষ কৰে তথাপি সিহঁতে ইয়াত বিশ্বাস নকৰিব। এনেকি সিহঁত যেতিয়া তোমাৰ ওচৰত আহে সিহঁতে তোমাৰ লগত তৰ্কবিতৰ্ক কৰে; যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতে কয়— "এইবোৰতো আগৰ দিনৰ উপকথা ব্যতীত আন একোৱেই নহয়।"

২৬ আৰু সিহঁতে অন্যক নিষেধ কৰে ইয়াৰ (—কুৰআনৰ) পৰা, আৰু ইয়াৰ পৰা সিহঁতে আঁতৰি যায়; আৰু সিহঁতে অৱশ্যেই ধ্বংস কৰে কেৱল সিহঁতৰ নিজকেই, কিন্তু সিহঁতে (সেইটো) অনুভৱ নকৰে।

২৭ আৰু যদি তুমি দেখা পালাহেঁতেন যেতিয়া (দুযখৰ) জুইৰ আগত সিহঁতক থিয় কৰোৱা হ'ব, তেতিয়া সিহঁতে ক'ব— "হায়! যদি আমি (দুনিয়াৰ জীৱনলৈ) উভতি যাব পাৰিলোহেঁতেন, আৰু যদি আমাৰ প্ৰভুৰ নিৰ্দেশাৱলীক মিথ্যাৰোপ নকৰিলোহেঁতেন, আৰু যদি আমি হ'লোহেঁতেন বিশ্বাসীসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত!"

২৮ নহয়, সিহঁতে আগেয়ে (পাৰ্থিৱ জীৱনত) যি লুকাইছিল সি (মৰণোত্তৰ জীৱনত) প্ৰকাশ পাব সিহঁতৰ ওচৰত। আৰু (আকৌ পাৰ্থিৱ জীৱনত) সিহঁতক ঘূৰাই পঠোৱা হ'লেও সিহঁত তাতেই ফিৰি গ'লহেঁতেন য'ৰ পৰা সিহঁতক নিষেধ কৰা হৈছিল; আৰু বাস্তৱিকতে সিহঁতেই মিথ্যাবাদী।

২৯ আৰু সিহঁতে কয়— "আমাৰ দুনিয়াদাৰী জীৱনৰ ব্যতিৰেকে অইন একোৱেই নাই, আৰু আমি পুনৰুত্থিত নহ'ম।"

৩০ আৰু যদি তুমি দেখিবলৈ পালাহেঁতেন যেতিয়া সিহঁতৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত সিহঁতক থিয় কৰোৱা হ'ব! তেওঁ ক'ব— "এই (পুনৰুত্থান) সত্য নহয়নে?" সিহঁতে ক'ব— "হয়, আমাৰ প্ৰভুৰ কসম!" তেওঁ ক'ব— "তেন্তে তোমালোকে (এতিয়া) সোৱাদ গ্ৰহণ কৰা সেই শাস্তিৰ যি তোমালোকে অবিশ্বাস কৰিছিলা।"

পৰিচ্ছেদ - ৪

৩১ সিহঁতে নিশ্চয় (নিজৰেই) ক্ষতি কৰিছে যিবিলাকে আল্লাহৰ সৈতে (শেষ বিচাৰৰ) মুলাকাত হোৱা অস্বীকাৰ কৰে। কালক্ৰমে যেতিয়া সিহঁতৰ ওচৰত অতৰ্কিতে আহি পৰে (ৰোজ কিয়ামতৰ) ঘড়ী-ঘণ্টা, তেতিয়া সিহঁতে ক'ব— "হায়! এই সম্বন্ধে আমি অৱহেলা কৰিছিলো বুলিয়েই আফচোচ!" আৰু সিহঁতে সিহঁতৰ বোজা সিহঁতৰ পিঠিত বহন কৰিব। এইটো অতি নিকৃষ্ট (বোজা) নহয়নে যিটো সিহঁতে বহন কৰিছে?

৩২ আৰু এই দুনিয়াৰ জীৱন খেলধেমালি আৰু কৌতুকৰ বাহিৰে একোৱেই নহয়। আৰু পৰকালৰ আবাসেই শ্ৰেষ্ঠ সেইসকলৰ নিমিত্তে যিসকলে ধৰ্মপৰায়ণতা অৱলম্বন কৰে। তোমালোকে তেন্তে ভাবি নচোৱানে (কিয় মৰিচিকাৰ পাছত দৌৰি মৰিছা)?

৩৩ আমি অৱশ্যেই জানো যে সিহঁতে যি কয় সেইটোৱে নিশ্চিতভাৱে তোমাক কষ্ট দিয়ে; কিন্তু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) সিহঁতেতো নিশ্চয় তোমাক মিথ্যাবাদী বোলা নাই (বৰং "আল্-আমীন" বুলি স্বীকাৰ কৰিছে), কিন্তু অন্যায়কাৰীবিলাকে আল্লাহৰ আয়াতকেই অমান্য কৰে।

৩৪ আৰু তোমাৰ পূৰ্বেও ৰছুলসকলক অৱশ্যেই (প্ৰত্যাদেশসম্বন্ধে) মিথ্যাৰোপ কৰা হৈছিল, কিন্তু তেওঁলোকে অধ্যৱসায় অৱলম্বন কৰিছিলে তেওঁলোকক মিথ্যাৰোপ কৰা আৰু যন্ত্ৰণা দিয়া সত্ত্বেও, যেতিয়ালৈকেনা আমাৰ সাহায্য তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিছিল; আৰু আল্লাহৰ বাণী কোনেও সলাব নোৱাৰে। আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ প্ৰেৰিতপুৰুষসকলৰ (প্ৰতি আল্লাহৰ সাহায্যদানৰ) সম্বন্ধে সংবাদ নিশ্চয় আহিছে।

৩৫ আৰু যদি সিহঁতৰ বিমুখ হোৱা তোমাৰ পক্ষে কষ্টকৰ হয় তেন্তে যদি সমৰ্থ হোৱা তেনেহ'লে পৃথিৱীৰ তলেদি এটা সুৰঙ্গপথ বিচাৰা অথবা আকাশলৈ উঠাৰ এটি জখলা, আৰু (য'ৰেই পৰা পাৰা) সিহঁতলৈ তুমি লৈ আহা কোনো নিদৰ্শন! আৰু যদি আল্লাহে ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন তেন্তে তেওঁ সিহঁতৰ সকলোকে অৱশ্যে (আতঙ্কগ্ৰস্ত কৰি) সৎপথত সমবেত কৰিলেহেঁতেন, গতিকে তুমি (ধৈৰ্যহাৰাভাৱে) অজ্ঞবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহ'বা।

৩৬ কেৱল তেওঁলোকে (তোমাৰ আহ্বানত) সঁহাৰি দিয়ে যিসকলে শুনে। আৰু মৃতকৰ সম্বন্ধে— আল্লাহে সিহঁতক পুনৰ্জীৱিত কৰিব, তেতিয়া তেওঁৰ (ধৰ্মৰ) ফালেই সিহঁতক ফিৰাই অনা হ'ব।

৩৭ আৰু সিহঁতে কোৱাকুই কৰে— "কিয় তেওঁৰ ওচৰত তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা কোনো নিদৰ্শন অৱতীৰ্ণ নহয়?" (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "নিসন্দেহে আল্লাহে নিদৰ্শন অৱতীৰ্ণ কৰিবলৈ সক্ষম, কিন্তু সিহঁতৰ বেছিভাগেই নাজানে।"

৩৮ আৰু এনে কোনো পাৰ্থিৱ জীৱ নাই এই পৃথিৱীতে, আৰু নাই কোনো চৰাইয়ো যি উৰে তাৰ দুই পাখীৰে, যিবিলাকে তোমালোকৰ দৰে এক সম্প্ৰদায়ৰ নহয়। আমি এই কিতাবত (পথনিৰ্দেশৰ) একোৱেই পেলাই ৰখা নাই। ইয়াৰ পিছত সিহঁতৰ প্ৰভুৰ ফাললৈ সিহঁতক একত্ৰিত কৰা হ'ব।

৩৯ আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিৰ্দেশসমূহত মিথ্যাৰোপ কৰে সিহঁত ক'লা আৰু বোবা, (সিহঁত ৰৈছে) ঘোৰ অন্ধকাৰত। আল্লাহে যাকে ইচ্ছা কৰে তাকে বিপথে যাবলৈ দিয়ে; আৰু যাকে ইচ্ছা কৰে তেওঁ স্থাপন কৰে সঠিক পথৰ ওপৰত।

৪০ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ! মুশ্বৰিকবিলাকক) তুমি কোৱা— "তোমালোকে ভাবি চাইছানে, আল্লাহৰ শাস্তি তোমালোকৰ ওপৰত যদি আহি পৰে অথবা সেই ঘড়ী-ঘণ্টা তোমালোকৰ ওচৰত উপস্থিত হয়, তোমালোকে আল্লাহৰ বাহিৰে অইনক (সাহায্যৰ কাৰণে) মাতিবানে? (জবাব দিয়া) যদি তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।"

৪১ নহয়, বৰং তেওঁকেই তোমালোকে মাতিবা; আৰু তেওঁ যদি ইচ্ছা কৰে তেন্তে দূৰ কৰি দিব সেইটো (আপদ-বিপদ) যাৰ কাৰণে তেওঁকে তোমালোকে মাতি থাকা, আৰু তোমালোকে পাহৰি যাবা তোমালোকে যিবিলাকক (আল্লাহৰ) অংশীদাৰ পাতিছিলা।

পৰিচ্ছেদ – ৫

৪২ আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) আমি নিশ্চয় তোমাৰ আগৰ সম্প্ৰদায়ৰ ওচৰলৈ ৰছুল পঠাইছিলো, তাৰ পিচত আমি অভাৱ-অনাটন আৰু বিপদ-আপদৰ দ্বাৰা সিহঁতক আগুৰি ধৰিছিলো যাতে সিহঁতে নিজকে বিনত কৰে।

৪৩ তেনেহ'লে কিয়, যেতিয়া আমাৰ পৰা দুৰ্দশা সিহঁতৰ ওপৰত আহিছিল, সিহঁতে (নিজকে) বিনত নকৰিলে? বৰঞ্চ সিহঁতৰ অন্তঃকৰণ কঠিন হৈ উঠিল, আৰু চয়তানে সিহঁতৰ ওচৰত চিত্তাকাৰ্যক কৰি তুলিলে যিবিলাক (কুকীৰ্তি) সিহঁতে কৰি গৈছিল।

৪৪ তাৰ পাচত যেতিয়া সিহঁতে পাহৰি গ'ল (আমাৰ পথনিৰ্দেশ) যি বিষয়ে সিহঁতক স্মৰণ কৰি দিয়া হৈছিল, সিহঁতৰ কাৰণে আমি খুলি দিলো (সৌভাগ্যজনক) সকলো বিষয়ৰ দুৱাৰ, যেতিয়ালৈকে সিহঁতে উল্লসিত হৈ উঠিছিল যি (সুখ-সমৃদ্ধি) সিহঁতক দিয়া হৈছিল তাতে, (তেতিয়া) আমি সিহঁতক খামোচি ধৰিলো অতৰ্কিতে, কাজেই চোৱা! সিহঁত তেতিয়া বিবুদ্ধি হৈ পৰিল।

৪৫ এইভাৱে শিপা কাটি দিয়া হৈছিল সেইবিলাক দলৰ যিবিলাকে অন্যায় কৰিছিল। আৰু (মুছলিমসকলে তেতিয়া ঘোষণা কৰিব—) "সকলো প্ৰশংসা আল্লাহৰ কাৰণে (যিজন) বিশ্বজগতৰ প্ৰভু।"

৪৬ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "তোমালোকে ভাবি চাইছানে, আল্লাহে যদি কাঢ়ি লৈ যায় তোমালোকৰ শ্ৰৱণশক্তি আৰু তোমালোকৰ দৃষ্টিশক্তি, আৰু মোহৰ মাৰি দিয়ে তোমালোকৰ হৃদয়ৰ ওপৰত, তেন্তে আল্লাহ ব্যতিৰেকে কোন উপাস্য আছে যি তোমালোকক সেইবিলাক ফিৰাই দিব?" চোৱা, কেনেকৈ আমি নিৰ্দেশসমূহ নানাপ্ৰকাৰে বৰ্ণনা কৰিছো, এনে সত্ত্বেও সিহঁতে (বহুখোদাৰ গোলামীলৈ) ফিৰি যায়!

৪৭ কোৱা— "তোমালোকৰ দৃষ্টিগোচৰ হৈছেনে, তোমালোকৰ ওপৰত যদি আল্লাহৰ শাস্তি আহি পৰে অতৰ্কিতে অথবা প্ৰকাশ্যভাৱে, তেন্তে অত্যাচাৰীগোষ্ঠীৰ বাহিৰে অইন কাৰোবাক ধ্বংস কৰা হ'বনে?"

৪৮ আৰু কোনো বাণীবাহককে আমি পঠোৱা নাই (সৎকৰ্মীৰ বাবে) সুসংবাদদাতাৰূপে আৰু (দুষ্কৃতিকাৰীৰ নিমিত্তে) সতৰ্ককাৰীৰূপে ব্যতিৰেকে। এতেকে যি কোনোবাই ঈমান আনে আৰু সৎকাম কৰে সেইসকলৰ ওপৰত নাথাকিব (আল্লাহৰ শাস্তিৰ) কোনো ভয়-ভীতি, আৰু তেওঁলোকে নকৰিব অনুতাপ।

৪৯ আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিৰ্দেশাৱলীত মিথ্যাৰোপ কৰিছে, শাস্তিয়ে সিহঁতক স্পৰ্শ কৰিব, কিয়নো সিহঁতে দুষ্কৃতি কৰি গৈছিল।

৫০ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ! অবিশ্বাসীবিলাকক) তুমি কোৱা— “মই তোমালোকক কোৱা নাই যে মোৰ ওচৰত আল্লাহৰ ধন-ভাণ্ডাৰ ৰৈছে, আৰু অদৃশ্য সম্বন্ধেও মই নাজানো, আৰু মই তোমালোকক কোৱা নাই যে মই নিশ্চয় এজন ফিৰিশ্বতা (বা অতিমানৱ, মই হৈছো এজন মানুহ আৰু আল্লাহৰ ৰছুল); মোৰ ওচৰত যি প্ৰত্যাদিষ্ট হয় মই কেৱল তাৰেই অনুসৰণ কৰো।” তুমি (আৰু) কোৱা— “অন্ধ আৰু দৃষ্টিমান একেসমাননে? তোমালোকে তথাপি ভাবি নোচোৱানে?”

পৰিচ্ছেদ - ৬

৫১ (হে মুহাম্মদ ছাঃ!) ইয়াৰ দ্বাৰা সতৰ্ক কৰা সিহঁতক যিবিলাকে ভয় কৰে যে সিহঁতৰ প্ৰভুৰ ওচৰত সিহঁতক সমবেত কৰা হ'ব, সিহঁতৰ বাবে তেওঁৰ (—আল্লাহৰ) বাহিৰে কোনো অভিভাৱক নাই আৰু কোনো চুপাৰিচকাৰীও নাই, এতেকে সিহঁতে যেন ধৰ্মপৰায়ণতা অৱলম্বন কৰে।

৫২ আৰু (মুছলিম সমাজৰ পৰা সাধাৰণ শ্ৰেণীৰ) সেইসকলক খেদি নিদিবা যিসকলে সিহঁতৰ প্ৰভুক প্ৰাৰ্থনা কৰে পুৱাত আৰু সন্ধ্যাবেলাত, সেইসকলে বিচাৰে তেওঁৰেই শুভ-মুখ (বা সন্তুষ্টি)। তোমাৰ ওপৰত সিহঁতৰ হিচাব-পাতিৰ কোনো দায়দায়িত্ব নাই, আৰু তোমাৰ হিচাপ-পত্ৰৰও কোনো দায়দায়িত্ব নাই সিহঁতৰ ওপৰত; এতেকে যদি সেইসকলক খেদি দিয়া তেন্তে তুমি হ'বা অন্যায়কাৰীবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

৫৩ আৰু এইদৰে আমি সিহঁতৰ এদলক শাসন কৰো অন্য দলৰ দ্বাৰা, তাৰ ফলত সিহঁতে (—অভিজাত কুৰাইশ্ববিলাকে) কয়— “আমাৰ মাজৰ পৰা (নীচু স্তৰৰ) এইবিলাকেই সেইবিলাকনে যিবিলাকৰ প্ৰতি আল্লাহে অনুগ্ৰহ কৰিলে?” আল্লাহে ভালকৈ নাজানেনে কৃতজ্ঞসকলক?

৫৪ আৰু (নিৰীহ মুছলিমসকলৰ) যিসকলে আমাৰ আয়াতসমূহত ঈমান আনিছে তেওঁলোক যেতিয়া তোমাৰ ওচৰলৈ আহে তেতিয়া (তেওঁলোকক সাদৰ সম্ভাষণেৰে) কোৱা— “ছালামুন আলাইকুম।” তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ নিজৰ ওপৰত কৰ্তব্য নিৰ্ধাৰণ কৰিছে কৰুণা, সেই কাৰণে তোমালোকৰ মাজত যি অজ্ঞানতাবশতঃ পাপকাৰ্য কৰে, পৰৱৰ্তী কালত তাৰ পাছত (আল্লাহৰ ৰাস্তাত) ফিৰে আৰু সৎকাম কৰে, তেন্তে তেওঁ (পদস্খলনৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

৫৫ আৰু এইদৰে আমি আয়াতসমূহ বহলাই বৰ্ণনা কৰো, আৰু যেন অপৰাধীবিলাকৰ পথ (মানুহৰ চকুত) স্পষ্ট প্ৰতীয়মান হয়।

পৰিচ্ছেদ - ৭

৫৬ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— “মোক নিশ্চয় নিষেধ কৰা হৈছে আল্লাহ ব্যতিৰেকে সিহঁতক উপাসনা কৰিবলৈ যিবিলাকক তোমালোকে পূজা-অৰ্চনা কৰা।” (আকৌ) কোৱা— “মই তোমালোকৰ খেয়াল-খুচিৰ অনুসৰণ নকৰো, কিয়নো তেনেহলে মই নিশ্চয় বিপথে যাম, আৰু মই সৎপথপ্ৰাপ্তসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত নাথাকিম।”

৫৭ তুমি (আৰু) কোৱা— “মই নিশ্চয় মোৰ প্ৰভুৰ পৰা সুস্পষ্ট প্ৰমাণৰ ওপৰত (অধিষ্ঠিত), অথচ তোমালোকে তাত মিথ্যাৰোপ কৰিছা। মোৰ ওচৰত সেইটো (—সেই শাস্তি) নাই যিটো তোমালোকে লৰালৰিকৈ ঘটাবলৈ বিচাৰিছা। (শাস্তি ঘটাবৰ) সিদ্ধান্ততো আল্লাহৰ বাহিৰে কাৰোৰেই নহয়। তেৰেঁই সত্য বৰ্ণনা কৰে, আৰু (সকলো বিষয়) মীমাংসাকাৰীসকলৰ মাজত তেৰেঁই শ্ৰেষ্ঠ।”

৫৮ তুমি কোৱা— “মোৰ ওচৰত যদি (তোমালোকৰ প্ৰাপ্য শাস্তি) সেইটো থাকিলহেঁতেন যিটো তোমালোকে ত্বৰিতে ঘটোৱাব বিচৰা তেন্তে নিশ্চয় (বহু আগতেই) বিষয়টোৰ মীমাংসা হৈ গ'লহেঁতেন মোৰ মাজত আৰু তোমালোকৰ মাজত। আৰু আল্লাহে ভালকৈ জানে অন্যায়কাৰীবিলাকক।”

৫৯ আৰু তেওঁৰেই ওচৰত অদৃশ্যৰ চাবিকাঠি ৰৈছে, কোনেও সেইটো নাজানে তেওঁৰ বাহিৰে। আৰু তেওঁ জানে যি আছে স্থলদেশত আৰু সমুদ্ৰত। আৰু গছৰ এনে এটি পাতো নপৰে যিটো তেওঁ নাজানে, আৰু নাই এটি শস্য-কণাও মাটিৰ অন্ধকাৰত (যি অঙ্কুৰিত হৈ বিৰাট গছত পৰিণত হয়), আৰু নাই কোনো সতেজ বস্তু অথবা শুকান বস্তু—(সকলোবোৰ) কিন্তু (লিপিবদ্ধ) আছে সুস্পষ্ট কিতাবত।

৬০ আৰু তেৰেঁই সেইজন যিজনে তোমালোকৰ আত্মাক গ্ৰহণ কৰে ৰাত্ৰিকালত (ঘুমন্ত অৱস্থাত), আৰু তেওঁ জানে তোমালোকে যি অৰ্জন কৰা দিনৰ ভাগত, তেতিয়া ইয়াতে তেওঁ তোমালোক জাগৰিত কৰে, যেন (তোমালোকৰ জীৱনৰ) নিৰ্ধাৰিত কাল পূৰ্ণ হয়। তাৰ পিচত তেওঁৰ ওচৰলৈকে তোমালোকৰ প্ৰত্যাৱৰ্তন, তেতিয়া তেওঁ তোমালোকক জনাই দিব যি তোমালোকে কৰিছিলা।

পৰিচ্ছেদ - ৮

৬১ আৰু তেৰেঁই ক্ষমতাবান তেওঁৰ বান্দাবিলাকৰ ওপৰত, আৰু তেৰেঁই তোমালোকৰ ওপৰত ৰক্ষকবিলাকক (অৰ্থাৎ ফিৰিশ্বতাক) পঠায়। অৱশেষত যেতিয়া তোমালোকৰ কাৰোবাৰ ওচৰত মৃত্যু আহে তেতিয়া আমাৰ দূতবিলাকে তাক (—তাৰ আত্মাক) গ্ৰহণ কৰে, আৰু তেওঁলোকে অৱহেলা নকৰে।

৬২ ইয়াৰ পাচত সিহঁতক অনা হ'ব সিহঁতৰ প্ৰকৃত মনিব আল্লাহৰ ওচৰলৈ। (সাৰ্বভৌম) কৰ্তৃত্ব তেওঁৰেই নহয়নে? আৰু তেওঁ হিচাপ-ৰক্ষকসকলৰ মাজত সকলোতকৈ তৎপৰ।

৬৩ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— “কোনে তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰে স্থলদেশৰ আৰু সমুদ্ৰৰ অন্ধকাৰৰ পৰা (যেতিয়া) তোমালোকে তেওঁক মাতা কাতৰভাৱে (আৰ্তনাদ কৰি) আৰু মনে মনে— ‘যদি তেওঁ ইয়াৰ পৰা আমাক উদ্ধাৰ কৰে তেন্তে নিশ্চয় আমি হ'ম কৃতজ্ঞবিলাকৰ মাজৰ'।”

৬৪ তুমি কোৱা— "আল্লাহেই তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰে এইবোৰৰ পৰা আৰু সকলো দুখকষ্টৰ পৰা, তথাপি (তেওঁৰ সৈতে) তোমালোকে অংশীদাৰ থিয় কৰোৱা।"

৬৫ কোৱা— "তেওঁ ক্ষমতাৱান তোমালোকৰ ওপৰত শাস্তি আৰোপ কৰাত তোমালোকৰ ওপৰৰ পৰা, অথবা তোমালোকৰ ভৰিৰ তলৰ পৰা, অথবা তোমালোকক দিশহাৰা কৰিব পাৰে দলাদলি কৰোৱাই, আৰু তোমালোকৰ এদলক ভোগ কৰাব পাৰে অন্য দলৰ নিপীড়ন।" চোৱা, কিৰূপে আমি নিৰ্দেশসমূহ নানানভাৱে বৰ্ণনা কৰো যেন সিহঁতে বুজিব পাৰে।

৬৬ আৰু তোমাৰ (কুৰাইশ্ব) সম্প্ৰদায়ে ইয়াত মিথ্যাৰোপ কৰিছে, অথচ এইটোৱেই সত্য। তুমি কোৱা— "মই তোমালোকৰ কাৰণে উকিল নহও (তোমালোকৰ শাস্তিৰ নিয়ন্ত্ৰণকৰ্তা একমাত্ৰ আল্লাহ)।

৬৭ "প্ৰত্যেক ভৱিষ্যৎবাণীৰ নিৰ্ধাৰিত কাল ৰৈছে, আৰু সোনকালেই তোমালোকে জানিব পাৰিবা (কেতিয়া ইয়াৰ প্ৰতিফলন ঘটিব)।"

৬৮ আৰু তুমি যেতিয়া দেখা পাবা সিহঁতক যিবিলাকে আমাৰ আয়াতসমূহত নিৰৰ্থক তৰ্ক কৰে, তেতিয়া সিহঁতৰ পৰা আঁতৰি যাবা যেতিয়ালৈকেনেকি সিহঁতে অইন কোনো প্ৰসঙ্গত প্ৰৱেশ কৰে। আৰু যদি চয়তানে তোমাক পাহৰাই দিয়ে তেন্তে মনত পৰাৰ পাচত আৰু বহি নাথাকিবা অন্যায়কাৰীবিলাকৰ দলৰ লগতে।

৬৯ আৰু যিসকলে ধৰ্মপৰায়ণতা অৱলম্বন কৰে সেইসকলৰ ওপৰত এইবিলাকৰ হিচাপ-পাতিৰ একোৱেই দায়িত্ব নাই, হ'লেও স্মৰণ কৰি দিয়া, যেন সিহঁতেও ধৰ্মপৰায়ণতা অৱলম্বন কৰে।

৭০ আৰু সিহঁতৰ সঙ্গ বৰ্জন কৰা যিবিলাকে সিহঁতৰ ধৰ্মক খেল আৰু ধেমালিৰূপে গ্ৰহণ কৰিছে, আৰু যাক পাৰ্থিৱ জীৱনে প্ৰবঞ্চনাত পেলাইছে; আৰু ইয়াৰ (—কুৰআনৰ) দ্বাৰা (লোকসকলক) স্মৰণ কৰাই দিয়া, জানোছা কোনো প্ৰাণ বিধ্বস্ত হৈ যায় যি সি অৰ্জন কৰে তাৰ দ্বাৰা; তাৰ কাৰণে আল্লাহক এৰি কোনো অভিভাৱক নাথাকিব আৰু চুপাৰিচকাৰীও নাথাকিব; আৰু যদি সিহঁতে ক্ষতিপূৰণ দিয়ে সকলো ধৰণৰ ক্ষতিপূৰণ তথাপি সিহঁতৰ পৰা সেইটো গ্ৰহণ কৰা নহ'ব। ইহঁতেই সিহঁত যিবিলাকক ধ্বংস কৰা হ'ব সিহঁতে যি (দুষ্কৰ্ম) অৰ্জন কৰিছে তাৰ কাৰণে; সিহঁতৰ নিমিত্তে পানীয় হৈছে ফুটন্ত পানীৰ পৰা, আৰু ৰৈছে এক ব্যথাদায়ক শাস্তি যেহেতু সিহঁতে (ইছলামত) অবিশ্বাস কৰি চলিছিল।

পৰিচ্ছেদ - ৯

৭১ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "আমি আল্লাহক এৰি সিহঁতক মাতিমনে যি আমাক উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে আৰু আমাক অপকাৰো কৰিব নোৱাৰে, আৰু আমি আমাৰ গোৰোৰাৰ ওপৰত ঘূৰি যামনে আল্লাহে আমাক পথ দেখুৱাই দিয়াৰ পাছতো,— তাৰদৰে যাক চয়তানবিলাকে হীন প্ৰবৃত্তিত উদ্‌গনি দিছে দুনিয়াত হাৰাশাস্তিত পেলাই, (অথচ) তাৰ সঙ্গীবিলাক ৰৈছে যিসকলে তাক আহ্বান কৰিছে ধৰ্মপথৰ পিনে (এই বুলি)— 'আমাৰ ফালে আহা'?" তুমি কোৱা— "নিসন্দেহে আল্লাহৰ পথনিৰ্দেশ— এয়ে হৈছে (আচল) পথনিৰ্দেশ। আৰু আমাক আদেশ দিয়া হৈছে যেন আমি আত্মসমৰ্পণ কৰো সমুদায় বিশ্বজগতৰ প্ৰভুৰ ওচৰত,—

৭২ "আৰু (তোমালোকক নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে) নামায প্ৰতিষ্ঠিত ৰাখিবলৈ আৰু তেওঁকে ভয়-ভক্তি কৰিবলৈ; আৰু তেৱেঁই সেইজন যিজনৰ ওচৰত তোমালোকক সমবেত কৰা হ'ব।"

৭৩ আৰু তেৱেঁই সেইজন যিজনে মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছে সত্যৰ সৈতে। আৰু যেতিয়া তেওঁ (কিবা সৃষ্টি কৰাৰ অভিপ্ৰায়ত) কয়— "হোৱা", তেতিয়া (সেইটো) হৈ যায়। তেওঁৰ কথাই সত্য। আৰু তেওঁৰেই সাৰ্বভৌম কৰ্তৃত্ব যিদিনা শিঙ্গাত ফুঁ দিয়া হ'ব। (তেওঁ) অদৃশ্য আৰু প্ৰকাশ্য বিষয়ে সৰ্বজ্ঞাতা; আৰু তেওঁ পৰম জ্ঞানী, পূৰ্ণ-ওৱাকিফহাল।

৭৪ আৰু স্মৰণ কৰা! ইব্ৰাহীম (আঃ)-এ কৈছিলে তেওঁৰ পিতৃপুৰুষ আযাৰক— "তুমি মূৰ্তিবিলাকক উপাস্যৰূপে গ্ৰহণ কৰিছা নেকি? নিশ্চয় মই তোমাক আৰু তোমাৰ গোষ্ঠীক স্পষ্ট ভ্ৰান্তিৰ মাজত দেখিছো।"

৭৫ আৰু এইদৰে আমি ইব্ৰাহীমক দেখুৱাইছিলো মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ সাৰ্বভৌম ৰাজত্ব, যাতে তেওঁ হ'ব পাৰে (আল্লাহৰ প্ৰতি) দৃঢ়প্ৰত্যয়ীসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

৭৬ ইয়াৰ পাচত ৰাতি যেতিয়া তেওঁৰ ওপৰত অন্ধকাৰ নমাই আনিলে তেতিয়া তেওঁ এটা তৰা দেখা পালে; তেওঁ ক'লে— "এইটো (বুজি তোমালোকৰ মতে) মোৰ প্ৰভু!" তাৰ পাচত যেতিয়া সেইটো অস্ত গ'ল তেতিয়া তেওঁ ক'লে— "মই অস্তগামীবিলাকক (প্ৰভু গণ্য কৰাটো) ভাল নাপাওঁ।"

৭৭ তাৰ পাচত যেতিয়া চন্দ্ৰ উদয় হোৱা দেখিলে তেতিয়া (সিহঁতক) ক'লে— "এইটো (তেন্তে) মোৰ প্ৰভু!" কিন্তু যেতিয়া সেইটো অস্ত গ'ল তেতিয়া তেওঁ ক'লে— "যদি মোৰ প্ৰভুৱে মোক (ইতিপূৰ্বে) পথ প্ৰদৰ্শন নকৰিলেহেঁতেন তেনেহ'লে মই অৱশ্যেই হৈ পৰিলোহেঁতেন পথভ্ৰষ্টবিলাকৰ দলভুক্ত।"

৭৮ তাৰ পিচত যেতিয়া তেওঁ দেখিলে সূৰ্য উদয় হৈছে তেতিয়া তেওঁ ক'লে— "এইটো (তেনেহ'লে) মোৰ প্ৰভু!— এইটো সকলোতকৈ ডাঙৰ!" কিন্তু যেতিয়া এইটোও অস্ত গ'ল তেতিয়া তেওঁ ক'লে— "হে মোৰ সম্প্ৰদায়, তোমালোকে যিবিলাকক (আল্লাহৰ সৈতে) শ্বৰিক কৰা তাৰ পৰা মই মুক্ত।

৭৯ "নিসন্দেহে মই তেওঁৰ পিনে মোৰ মু কৰিছো একনিষ্ঠভাৱে যিগৰাকীয়ে মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছে, আৰু মই বহুখোদাবাদীবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহওঁ।"

৮০ আৰু তেওঁৰ লোকবিলাকে তেওঁৰ সৈতে বিবাদ সৃষ্টি কৰিলে। তেওঁ ক'লে— “তোমালোকে মোৰ লগত আল্লাহ সম্বন্ধে তৰ্ক কৰিছানে, অথচ তেওঁ মোক ইতিপূৰ্বে সৎপথ দেখুৱাইছে? আৰু মই সিহঁতক ভয় নকৰোঁ যিবিলাকক তোমালোকে তেওঁৰ সৈতে (উপাস্যৰূপে) শ্বৰিক কৰিছা, যদিহে না মোৰ প্ৰভুৱে অন্যবিধ ইচ্ছা কৰে। মোৰ প্ৰভুৱে সকলোৰে ওপৰত জ্ঞানত আধিপত্য ৰাখে। তেনে সত্ত্বেও তোমালোকে অনুধাৱন নকৰিবানে?

৮১ “আৰু কেনেকৈ মই ভয় কৰিম সিহঁতক যিবিলাকক তোমালোকে (আল্লাহৰ সৈতে) অংশী কৰা, অথচ তোমালোকে ভয় নকৰা আল্লাহৰ সৈতে তোমালোকে অংশীদাৰ থিয় কৰাবলৈ যোৱাত যাৰ বাবে তেওঁ তোমালোকৰ ওচৰত কোনো সনদ পঠোৱা নাই? গতিকে (তোমালোকৰ আৰু মোৰ—) এই দুই দলৰ কোন (আল্লাহৰ দ্বাৰা) নিৰাপত্তা সম্বন্ধে বেছি হকদাৰ? (জবাব দিয়া) যদি তোমালোকে জানি থকা।”

৮২ যিসকলে ঈমান আনিছে আৰু যিসকলে নিজৰ ঈমানক অন্যায় আচৰণৰ দ্বাৰা সনা-পোতকা কৰা নাই, সেইসকলেই— এওঁলোকৰেই প্ৰাপ্য নিৰাপত্তা, আৰু এওঁলোকেই হৈছে সৎপথত চালিত।

পৰিচ্ছেদ - ১০

৮৩ আৰু এইবিলাকেই হৈছে আমাৰ যুক্তিধাৰা যি আমি ইব্ৰাহীম (আঃ)-ক তেওঁৰ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে দিছিলো। আমি যাকে ইচ্ছা কৰো (মৰ্যাদাত) বহুস্তৰ উন্নত কৰোঁ। (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু পৰম জ্ঞানী, সৰ্বজ্ঞাতা।

৮৪ আৰু আমি তেওঁক দিছিলো ইছহাক আৰু ইয়াকুব (আঃ)। (এওঁলোকৰ) প্ৰত্যেককে আমি সৎপথ দেখুৱাইছিলো; আৰু নূহ (আঃ)-ক পথ দেখুৱাইছিলো ইয়াৰ আগেয়ে, আৰু তেওঁৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ পৰা দাউদ (আঃ) আৰু ছুলাইমান (আঃ) আৰু আইয়ুব (আঃ) আৰু ইউছুফ (আঃ) আৰু মূছা (আঃ) আৰু হাৰুন (আঃ)। আৰু এইদৰে আমি পুৰস্কাৰ প্ৰদান কৰো সৎকৰ্মীসকলক।

৮৫ আৰু যাকাৰিয়া (আঃ) আৰু ইয়াহয়া (আঃ) আৰু ঈছা (আঃ) আৰু ইলয়াচ (আঃ)। (এওঁলোকৰ) প্ৰত্যেকেই হৈছিলে পুণ্যৱানসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

৮৬ আৰু ইছমাইল (আঃ), আৰু ইয়াছাআ (বা এলিশ্বা-আঃ) আৰু ইউনুছ (আঃ), আৰু লুত (আঃ)। আৰু (এওঁলোকৰ) সকলোকে আমি মানৱগোষ্ঠীৰ ওপৰত শ্ৰেষ্ঠত্ব দিছিলো।

৮৭ আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ, আৰু তেওঁলোকৰ বংশধৰবিলাকৰ, আৰু তেওঁলোকৰ ভাই-ককাইৰ মাজৰ পৰা (অনেককে আমি শ্ৰেষ্ঠত্ব দিছিলো); আৰু আমি তেওঁলোকক নিৰ্বাচিত কৰিছিলো, আৰু তেওঁলোকক পৰিচালিত কৰিছিলো সঠিক পথৰ ফালে।

৮৮ এয়ে হৈছে আল্লাহৰ পথনিৰ্দেশ, ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁ পথ দেখুওৱায় তেওঁৰ বান্দাসকলৰ মাজৰ যাকে ইচ্ছা কৰে। আৰু যদি তেওঁলোকে (দেৱতাবিলাকক) অংশী থিয় কৰালেহেঁতেন তেন্তে তেওঁলোকে যি (ধৰ্মপৰায়ণতা) কৰিছিলে সেইবিলাক নিশ্চয় তেওঁলোকৰ কাৰণে বৃথা হ'লহেঁতেন।

৮৯ এওঁলোকেই তেওঁলোক যিসকলক আমি দিছিলো ধৰ্মগ্ৰন্থ, আৰু কৰ্তৃত্ব, আৰু নবুওৱৎ; এতেকে এইসকলে যদি সেইবিলাকত অবিশ্বাস পোষণ কৰে তেন্তে আমি নিশ্চয় ইয়াৰ (—কুৰআনৰ) তত্বাৱধানৰ ভাৰ দিছো এনে এক সম্প্ৰদায়ৰ ওপৰত যিসকল ইয়াতে অবিশ্বাসী নহ'ব।

৯০ এওঁলোকেই তেওঁলোক যিসকলক আল্লাহে সৎপথত পৰিচালিত কৰিছে, গতিকে (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি তেওঁলোকৰ পথনিৰ্দেশৰ অনুসৰণ কৰা। তুমি কৈ দিয়া— “মই ইয়াৰ বাবে তোমালোকৰ ওচৰত কোনো প্ৰতিদান নিবিচাৰো। এইখন নিশ্চয়ে মানৱগোষ্ঠীৰ নিমিত্তে (পূৰ্ববৰ্তী বাণীৰ) স্মাৰকেই হয়।”

পৰিচ্ছেদ - ১১

৯১ আৰু (অবিশ্বাসীবোৰৰ) সেইসকলে আল্লাহক সন্মান নকৰে তেওঁৰ যথাযোগ্য মৰ্যাদাৰ সৈতে যেতিয়া সিবিলাকে কয়— “আল্লাহে কোনো মানুহৰ ওচৰত একোৰেই অৱতাৰণ কৰা নাই।” (হে মুহাম্মদ-ছাঃ! সিহঁতক) তুমি কোৱা— “কোনে অৱতাৰণ কৰিছিলে (তওৰাত) গ্ৰন্থখন যি লৈ মূছা (আঃ) আহিছিলে— মানুহৰ নিমিত্তে আলোক আৰু পথনিৰ্দেশৰূপে, যাক তোমালোকে কাগজ-পত্ৰতে ৰাখি সেইটো (অলপখিনি) প্ৰকাশ কৰা আৰু বেছিভাগ গোপন ৰখা; আৰু তোমালোকক শিকোৱা হৈছিল যি তোমালোকে নাজানিছিলা,— তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ পিতৃপুৰুষেও নহয়?” তুমিয়ে কোৱা— “আল্লাহে (অৱতাৰণ কৰিছিলে)।” ইয়াৰ পাচত সিহঁতক এৰি দিয়া সিহঁতৰ বাজে কথাত খেলধেমালি কৰিবলৈ।

৯২ আৰু এই (কুৰআন) হৈছে ধৰ্মগ্ৰন্থ যি আমি অৱতাৰণ কৰিছো কল্যাণময় কৰি, যি ইয়াৰ আগেয়ে আহিছে তাৰ সত্য-সমৰ্থকৰূপে, আৰু যেন তুমি সতৰ্ক কৰিব পাৰা নগৰ-জননীক (অৰ্থাৎ মক্কাক) আৰু যিসকলে ইয়াৰ চাৰিওফালে ৰৈছে সিহঁতকো। আৰু যিসকলে পৰকালত বিশ্বাস কৰে সেইসকলেও ইয়াত বিশ্বাস কৰে, আৰু সেইসকলে নিজৰ নামাযৰ হেফাজত কৰি চলে।

৯৩ আৰু কোন তাতকৈ বেছি অন্যায়কাৰী যি আল্লাহসম্বন্ধে মিছা ৰচনা কৰে, অথবা কয়— “আমাৰ ওচৰত প্ৰত্যাদেশ আহিছে”, অথচ তাৰ ওচৰত একো প্ৰত্যাদেশ অহা নাই; আৰু যি কয়— “মই অৱতাৰণ কৰিব পাৰো যি আল্লাহে অৱতাৰণ কৰিছে তাৰ নিচিনা (ভাষণ)”? আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি যদি দেখা পালাহেঁতেন যেতিয়া অন্যায়কাৰীবিলাক মৃত্যুযন্ত্ৰণাতে থাকিব আৰু ফিৰিশ্বতাসকলে নিজৰ হাত আগবঢ়াব (আৰু ক'ব)— “উলিয়াই আনা তোমালোকৰ অন্তৰাত্মা। আজি তোমালোকক দিয়া হ'ব লাঞ্ছনাপূৰ্ণ শাস্তি, কিয়নো তোমালোকে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে কৈ গৈছিলা অসত্য কথা, আৰু তোমালোকে তেওঁৰ আয়াতসমূহত অহঙ্কাৰ পোষণ কৰিছিলো।”

৯৪ আৰু তোমালোক নিশ্চয় আমাৰ ওচৰলৈ আহিছা এজন এজনকৈ যেনেকৈ তোমালোকক আমি প্ৰথমবাৰ সৃজন কৰিছিলো, আৰু যি (দেহৰূপী

খোলা) তোমালোকক দিছিলো সেইটো তোমালোকে তোমালোকৰ পিঠিৰ পাচফালে পেলাই আহিছা; আৰু তোমালোকৰ সৈতে তোমালোকৰ চুপাৰিচকাৰীবিলাকক দেখা নাই যিবিলাকক তোমালোকে দাবী কৰা যে সেইবিলাক নিশ্চয়ে তোমালোকৰ মাজত (আল্লাহৰ) অংশীদাৰ। নিশ্চয় তোমালোকৰ মাজৰ বন্ধন (এতিয়া) ছিগিল, আৰু তোমালোকৰ পৰা দূৰ হৈ গৈছে (ভুৱা চুপাৰিচকাৰীৰ অস্তিত্ব) যি তোমালোকে দাবী কৰিছিলা।

পৰিচ্ছেদ - ১২

৯৫ নিশ্চয়কৈ আল্লাহ হৈছে শস্যবীজ আৰু (খাজুৰ) গুটিৰ অংকুৰোদ্গমকাৰী। তেওঁ মৃতকৰ পৰা জীৱিতক উদ্গত কৰে, আকৌ তেৱেঁই মৃতকৰ উদ্গমকাৰী (এক কালৰ) জীৱিতবিলাকৰ পৰা। এৱেঁইতো আল্লাহ! গতিকে কোন ফালে তোমালোকক ঘূৰাই নিয়া হৈছে?

৯৬ তেৱেঁই উষাৰ উন্মোচনকাৰী; আৰু তেওঁ ৰাত্রিক সৃষ্টি কৰিছে বিশ্রামৰ কাৰণে, আৰু সূৰ্যক আৰু চন্দ্ৰক হিচাপ নিৰ্ণয়ৰ কাৰণে। এয়েই মহাশক্তিশালী সৰ্বজ্ঞাতা (আল্লাহ)-ৰ বিধান।

৯৭ আৰু তেৱেঁই সেইজন যিজনে তোমালোকৰ কাৰণে সৃষ্টি কৰিছে তাৰকাৰাজি, যাতে তোমালোকে সেইবিলাকৰ সাহায্যত স্থলৰ আৰু সমুদ্ৰৰ অন্ধকাৰ পথ চলিব পাৰা। আমি নিশ্চয় নিদৰ্শনসমূহ বিশেষভাৱে বিবৃত কৰিছো এনে লোকৰ কাৰণে যিসকলে জ্ঞান ৰাখে।

৯৮ আৰু তেৱেঁই সেইজন যিজনে তোমালোকক উদ্ভৱ কৰিছে একেই নফ্চৰ (বা সত্তাৰ) পৰা, আৰু (তোমালোকৰ কাৰণে) ৰৈছে এক বিশ্রামস্থল, আৰু এক পাত্ৰাধাৰ। আমি নিশ্চয় নিদৰ্শনবিলাক ব্যাখ্যা কৰিছো যিসকলে বুজ-বিচাৰ কৰে তেনে লোকৰ নিমিত্তে!

৯৯ আৰু তেৱেঁই সেইজন যিজনে আকাশৰ পৰা নমাই বৃষ্টি। তেতিয়া তাৰ দ্বাৰা আমি উৎপন্ন কৰো সকলো ৰকমৰ গছপুলি, তাৰ পিচত তাৰ পৰা উদ্গম কৰো সেউজীয়া গছ-পাত যাৰ পৰা উৎপাদন কৰো থোপাথোপে শস্য; আৰু খাজুৰ গছৰ পৰা— তাৰ খাঁকিৰ পৰা ঝুলন্ত থোকবিলাক, আৰু আঙুৰৰ আৰু জলফাইৰ আৰু ডালিমৰ বাগান— সাদৃশ্য থকা আৰু সাদৃশ্য নথকা। তোমালোকে চাই দেখা তাৰ ফলৰ পিনে যেতিয়া সেইটো ফলৱান হয়, আৰু তাৰ পকি উঠাটো। নিসন্দেহে এইবিলাকত ৰৈছে নিদৰ্শনাৱলী যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে তেনে লোকৰ নিমিত্তে।

১০০ তথাপি সিহঁতে আল্লাহৰ সৈতে অংশী কৰে জিন্‌ক, যদিও তেৱেঁই ইবিলাকক সৃষ্টি কৰিছে, আৰু সিহঁতে কোনো জ্ঞানবিহনেই তেওঁতে আৰোপ কৰে পুত্ৰ আৰু কন্যাবিলাকক। তেওঁৰেই সকলো মহিমা! আৰু সিহঁতে যি আৰোপ কৰে সেইবিলাকৰ পৰা তেওঁ বহু ওপৰত।

পৰিচ্ছেদ - ১৩

১০১ মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ আদি-স্ৰষ্টা! ক'ৰ পৰা তেওঁৰ সন্তান হ'ব যেতিয়া তেওঁৰ নিমিত্তে কোনো সহচৰী নাই! আৰু তেৱেঁই সৃষ্টি কৰিছে সকলো বস্তু, আৰু তেৱেঁইতো সকলো বিষয়বস্তু সম্বন্ধে সৰ্বজ্ঞাতা।

১০২ এৱেঁই হৈছে আল্লাহ, তোমালোকৰ প্ৰভু! তেওঁৰ বিহনে অন্য উপাস্য নাই, তেওঁ সকলোৰে সৃষ্টিকৰ্তা, গতিকে তেওঁৰেই উপাসনা কৰা, আৰু তেওঁ সকলো বিষয়ৰ ওপৰত কৰ্ণধাৰ।

১০৩ (তোমালোকৰ) দৃষ্টিৰে তেওঁক মেৰি ধৰিব নোৱাৰা, কিন্তু তেওঁ দৃষ্টিৰে (সকলোকে) মেৰি ধৰিছে। আৰু তেৱেঁই সূক্ষ্মদৰ্শী, পূৰ্ণ ওৱাকিফহাল।

১০৪ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ! তুমি কোঁৱা—) "নিশ্চয় তোমালোকৰ ওচৰত তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা জ্ঞান-দৃষ্টি আহিছে; এতেকে যিয়ে (সঁচা-মিছা) দেখা পায়, ই তাৰ নিজৰেই কাৰণে; আৰু যি কোনোবাই অন্ধ হ'ব সেইটো তাৰ বিৰুদ্ধে যাব। আৰু মই তোমালোকৰ ওপৰত তত্ত্বাৱধায়ক নহওঁ।"

১০৫ আৰু এইদৰে আমি নিৰ্দেশাৱলী নানাভাৱে বৰ্ণনা কৰো, আৰু যেন সিহঁতে ক'ব পাৰে— "(আল্লাহৰ বাণী) তুমি পাঠ কৰিছা", আৰু যেন আমি তাকে (—এই বাণীকে) সুস্পষ্ট কৰিব পাৰো তেনে লোকসকলৰ বাবে যিসকলে জানে।

১০৬ (হে মুহাম্মদ ছাঃ!) তুমি তাৰ অনুসৰণ কৰা যি তোমাৰ ওচৰত তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা প্ৰত্যাদেশ দিয়া হৈছে— "তেওঁৰ বাহিৰে অন্য উপাস্য নাই"; আৰু আঁতৰি যোৱা মুশ্বৰিক-বিলাকৰ পৰা।

১০৭ আৰু যদি আল্লাহে ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন তেন্তে সিহঁতে শ্বিৰক নকৰিলেহেঁতেন। আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) আমি তোমাক সিহঁতৰ ওপৰত ৰক্ষাকাৰীৰূপে নিযুক্ত কৰা নাই, আৰু তুমি সিহঁতৰ ওপৰত কাৰ্যনিৰ্বাহকো নোহোৱা।

১০৮ আৰু সিহঁতে আল্লাহক এৰি যিবিলাকৰ উপাসনা কৰে সেইবিলাকক গালি নিদিবা, পাচে সিহঁতেও সীমালঙ্ঘন কৰি জ্ঞানহীনতাৰ কাৰণে আল্লাহক গালি পাৰে। এইদৰে প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে সিহঁতৰ ক্ৰিয়াকলাপ আমি চিত্তাকৰ্ষক কৰিছো। তাৰ পাচত সিহঁতৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈকে হৈছে সিহঁতৰ প্ৰত্যাৱৰ্তন, তেতিয়া তেওঁ সিহঁতৰ জনাই দিব কি সিহঁতে কৰিছিল।

১০৯ আৰু সিহঁতে আল্লাহৰ নামত শপত খাইছে সিহঁতৰ দৃঢ় শপতৰ দ্বাৰা যে যদি কোনো নিদৰ্শন সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহে তেন্তে সিহঁতে নিশ্চয় তাতে বিশ্বাস কৰিব। তুমি কোৱা— "প্ৰকৃততে নিদৰ্শনসমূহ আল্লাহৰ ওচৰতেই ৰৈছে। আৰু কেনেকৈ তোমালোকক জনোৱা যাব যে যেতিয়া সেইটো আহিব সিহঁতে (তেতিয়াও) বিশ্বাস নকৰিব?"

১১০ আৰু আমিও সিহঁতৰ অন্তঃকৰণ আৰু সিহঁতৰ দৃষ্টি ওলোটাই দিম যেনেকৈ সিহঁতে প্ৰথমবাৰ ইয়াত বিশ্বাস কৰা নাছিল, আৰু সিহঁতক এৰি দিম সিহঁতৰ অবাধ্যতাত উদ্‌ভ্ৰান্তভাৱে ঘূৰি ফুৰিবলৈ।

৮ম পাৰা

পৰিচ্ছেদ - ১৪

১১১ আৰু যদিও বা আমি সিহঁতৰ (—পৌত্তলিকবিলাকৰ) প্ৰতি পঠালোহেঁতেন ফিৰিশ্তাসকলক, আৰু মৃতসকলেও যদি সিহঁতৰ সৈতে কথা ক'লেহেঁতেন, আৰু সকলো বস্তুৱেই যদি সিহঁতৰ আগত একেলগে হাজিৰ কৰিলোহেঁতেন, তথাপি সিহঁতে বিশ্বাস নকৰিলেহেঁতেন, যদিনা আল্লাহে ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন; কিন্তু সিহঁতৰ অধিকাংশই অজ্ঞতা পোষণ কৰে।

১১২ আৰু এইদৰে আমি প্ৰত্যেক নবীৰ কাৰণে সৃষ্টি কৰিছো শত্ৰু— মানুহ আৰু জিনৰ মাজৰ চয়তানবিলাকক, সিহঁতৰ এজনে আনজনক প্ৰৰোচিত কৰে চমকপ্ৰদ বাক্যৰ দ্বাৰা প্ৰতাৰণাৰ উদ্দেশ্যে। আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে যদি ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন তেনেহ'লে সিহঁতে এইটো নকৰিলেহেঁতেন। এতেকে এৰি দিয়া সিহঁতক আৰু (যাব দিয়া) সিহঁতে যি মিছা ৰচনা কৰে সেইটো।

১১৩ আৰু যিবিলাকে পৰকালতে বিশ্বাস নকৰে সিহঁতৰ অন্তৰাত্মা যেন এইফালে (চয়তানিত) লিপ্ত হৈ পৰে, আৰু যেন সিহঁত ইয়াতে সন্তুষ্ট হয়, আৰু যেন সিহঁতে যি (কু-কীৰ্তি) কৰি চলিছে তাতে যেন নিমগ্ন থাকে।

১১৪ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ! তুমি কোৱা—) "তেন্তে আল্লাহক এৰি মই অন্যক বিচাৰক খুজিমনে যেতিয়া তেৱেঁই সেইজন যিজনে তোমালোকৰ ওচৰত অৱতাৰণ কৰিছে এই ধৰ্মগ্ৰন্থ, বিশদভাৱে ব্যাখ্যাকৃত?" আৰু যিসকলক আমি (অতীতত) গ্ৰন্থ দিছিলো সেইসকলে জানে যে এইখন অৱতীৰ্ণ হৈছে তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা সত্যৰ সৈতে; এতেকে তুমি সন্দিহানবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহ'বা।

১১৫ আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ (আশ্বাস) বাণী সম্পূৰ্ণ হৈছে সত্য আৰু ন্যায়েৰে। তেওঁৰ বাণী কোনেও বদলাব নোৱাৰে; আৰু তেৱেঁই সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

১১৬ আৰু যদি তুমি দুনিয়াৰ বাসিন্দাবিলাকৰ সৰহভাগৰ আজ্ঞা পালন কৰা তেনেহ'লে সিহঁতে তোমাক আল্লাহৰ পথৰ পৰা বিভ্ৰান্ত কৰিব। সিহঁতেতো কেৱল অমূলক বস্তুৰহে অনুসৰণ কৰে, আৰু সিহঁতেতো কেৱল অনুমানৰ ওপৰতেই চলে।

১১৭ নিসন্দেহে তোমাৰ প্ৰভুৱে— তেওঁ ভালকৈ জানে কোন তেওঁৰ পথ এৰি বিপথে যায়, আৰু তেওঁ ভালকৈ জানে সৎপথত পৰিচালিতসকলক।

১১৮ কাজেই আহাৰ কৰা (এনে হালাল প্ৰাণীৰ মঙ্গহ) যাৰ ওপৰত আল্লাহৰ নাম উল্লেখ কৰা হৈছে— যদি তোমালোক তেওঁৰ নিৰ্দেশসমূহত বিশ্বাসী হোৱা।

১১৯ আৰু তোমালোকৰ কিনো (আপত্তি) হ'ব পাৰে যে তোমালোকে সেইটো নাখাবা যাৰ ওপৰত আল্লাহৰ নাম উল্লেখ কৰা হৈছে, আৰু তেওঁ ইতিপূৰ্বে তোমালোকৰ নিমিত্তে বিশদভাৱে বৰ্ণনা কৰিছে যি (খাবলৈ) তোমালোকৰ কাৰণে তেওঁ নিষেধ কৰিছে, সেয়েহে য'ত তোমালোক বাধ্য হোৱা তাৰ ব্যতিৰেকে? আৰু দৰাচলতে অনেকেই বিপথে পৰিচালিত কৰে সিহঁতৰ খিয়াল-খুচিৰ দ্বাৰা জ্ঞানহীনতাবশতঃ। নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু— তেওঁ ভালকৈ জানে সীমালঙ্ঘনকাৰীবিলাকক।

১২০ আৰু পৰিহাৰ কৰা প্ৰকাশ্য পাপ আৰু তাৰ গোপনীয়বিলাকো। নিসন্দেহে যিবিলাকে পাপ অৰ্জন কৰে সিহঁতক প্ৰতিফল দিয়া হ'ব সিহঁতে যি উপাৰ্জন কৰি থাকে তাৰ দ্বাৰা।

১২১ আৰু আহাৰ নকৰিবা (এনে পশু-পক্ষীৰ মাংস) য'ত আল্লাহৰ নাম উল্লেখ কৰা হোৱা নাই, কিয়নো নিশ্চয় এইটো নিশ্চিত পাপাচাৰ। আৰু বাস্তৱিকতে চয়তানবিলাকে সিহঁতৰ বন্ধু-বান্ধৱক প্ৰৰোচনা দিয়ে তোমালোকৰ সৈতে বিবাদ কৰিবলৈ; আৰু তোমালোকে যদি সিহঁতৰ আজ্ঞা পালন কৰা তেন্তে নিসন্দেহে তোমালোক নিশ্চয় বহুখোদাবাদী হ'বা।

পৰিচ্ছেদ - ১৫

১২২ (মুহাম্মদ-ছাঃ-ৰ নিচিনা নবীও) যিজন আছিল (অন্ধকাৰ যুগত জন্ম লোৱা হেতু) মৃত, তাৰ পাচত তেওঁক আমি (নবুওৱতেৰে ফুঁই মাৰি) জীৱন্ত কৰিলো, আৰু তেওঁৰ নিমিত্তে তৈয়াৰী কৰিলো (কুৰআনৰ) আলোক যাৰ সহায়েৰে তেওঁ মানুহৰ মাজত ফুৰা-চকা কৰে,— তেওঁ এনে এজনৰ নিচিনা হ'ব পাৰেনে যি থাকে (অজ্ঞানতাৰ) অন্ধকাৰত য'ৰ পৰা ওলাবলৈ বাট নাই? এইদৰে (কুৰআনৰ পোহৰ দিয়া সত্বেও) অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে আমি চিত্তাকৰ্ষক কৰি থাকো (অনাচাৰবোৰ) যি সিহঁতে কৰি থাকে।

১২৩ আৰু এইদৰে আমি প্ৰত্যেক জনপদত সেই ঠাইৰ অপৰাধীবিলাকক বনাইছো চৰ্দাৰ, যেন সিহঁতে তাতে চক্ৰান্ত কৰি চলে; আৰু সিহঁতে (অন্যৰ প্ৰতি) চক্ৰান্ত নকৰে কেৱল নিজ অন্তৰাত্মাৰ বিৰুদ্ধে ব্যতিৰেকে, আৰু সিহঁতে (এই মূৰ্খামি) নুবুজে।

১২৪ আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ ওচৰত কোনো নিদৰ্শন (বা সতৰ্কীকৰণ) আহে, সিহঁতে কয়— "আমি কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰিম যেতিয়ালৈকে আল্লাহৰ ৰছুলসকলক যি (ঐশীবাণী) দিয়া হৈছে তাৰ অনুৰূপ কিবা আমাকো দিয়া নহয়।" আল্লাহেই ভালকৈ জানে ক'ত তেওঁৰ প্ৰত্যাদেশৰ ভাৰ অৰ্পণ কৰিব। যিবিলাকে অপৰাধ কৰি চলে সিহঁতৰ ওপৰত অচিৰেই ঘটিব আল্লাহৰ তৰফৰ পৰা লাঞ্ছনা আৰু কঠোৰ শাস্তি— সিহঁতে যি চক্ৰান্ত কৰি চলিছে সেইকাৰণে।

১২৫ এতেকে আল্লাহে যদি কাৰোবাক ইচ্ছা কৰে যে তেওঁ তাকেই ধৰ্মপথত পৰিচালনা কৰিব, তেন্তে তাৰ বুকু তেওঁ ইছলামৰ প্ৰতি প্ৰশস্ত কৰিব;

আৰু যাৰ নিমিত্তে তেওঁ ইচ্ছা কৰে যে তেওঁ তাক পথভ্ৰষ্টতাত পেলাই ৰাখিব, তাৰ হিয়াক তেওঁ সংকুচিত আৰু সংকীৰ্ণ কৰি পেলাব যেন সি (ফোঁপোলা হৈ) আকাশত আৰোহণ কৰি চলিছে। এইদৰে আল্লাহে কলুষতা আনয়ন কৰে সিহঁতৰ ওপৰত যিবিলাকে বিশ্বাস স্থাপন নকৰে।

১২৬ আৰু এয়ে হৈছে তোমাৰ প্ৰভুৰ সঠিক (ইছলামী) পথ। আমি নিশ্চয় নিৰ্দেশসমূহ বিশদভাৱে ব্যাখ্যা কৰিছো তেনে লোকৰ কাৰণে যিসকলে মনোনিৱেশ কৰে।

১২৭ তেওঁলোকৰ কাৰণে ৰৈছে শান্তিনিকেতন তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰত, আৰু তেওঁলোকে যি (ধৰ্মকৰ্ম) কৰি থাকে সেইকাৰণে তেৱেঁই এওঁলোকৰ ৰক্ষাকাৰী বন্ধু।

১২৮ আৰু যিদিনা তেওঁ সিহঁতৰ সকলোকে একত্ৰ কৰিব (আৰু ক'ব)—"হে জিন্ সম্প্ৰদায়! তোমালোকে জনগণৰ অনেককেই (তোমালোকৰ দললৈ) লৈ গৈছিলা।" আৰু মানৱগোষ্ঠীৰ মাজৰে সিহঁতৰ বন্ধু-বান্ধৱবিলাকে ক'ব—"আমাৰ প্ৰভু! আমাৰ কোনো কোনোৱে আনবিলাকৰ দ্বাৰা লাভৱান হৈছিলো; কিন্তু আমি পাইছোহি আমাৰ অন্তিম সময়ত যি তুমি আমাৰ কাৰণে নিৰ্ধাৰিত কৰিছিলা।" তেওঁ ক'ব—"(দুযখৰ) জুই হৈছে তোমালোকৰ আবাসস্থল, সেই ঠাইত দীৰ্ঘকাল থকাৰ কাৰণে,— আল্লাহে যাকে ইচ্ছা কৰে তাক ব্যতিৰেকে।" নিসন্দেহে তোমাৰ প্ৰভু পৰমজ্ঞানী, সৰ্বজ্ঞাতা।

১২৯ আৰু এইদৰে আমি কোনো কোনো অন্যায়কাৰীক আনবিলাকৰ সহায় হ'বলৈ দিও যি সিহঁতে অৰ্জন কৰি থাকে তাৰ বাবে।

পৰিচ্ছেদ - ১৬

১৩০ হেৰা জিন্ আৰু মানৱ সম্প্ৰদায়! তোমালোকৰ ওচৰলৈ তোমালোকৰ মাজৰ পৰা ৰছূলসকল অহা নাইনে, যিসকলে তোমালোকৰ ওচৰত আমাৰ নিৰ্দেশাৱলী বৰ্ণনা কৰিছিলে আৰু তোমালোকক সতৰ্ক কৰিছিলে তোমালোকৰ এই দিনটোলৈ একত্ৰিত হোৱাৰ সম্বন্ধে? সিহঁতে ক'ব—"আমি সাক্ষ্য দিছো আমাৰ নিজৰ বিৰুদ্ধেই।" আৰু এই দুনিয়াৰ জীৱনে সিহঁতক ভুলাইছিলে, আৰু সিহঁতে নিজৰ বিৰুদ্ধেই সাক্ষ্য দিব যে সিহঁত প্ৰকৃততে অবিশ্বাসী আছিল।

১৩১ এইটো (—ৰছূল পঠোৱাটো) এইকাৰণে যে কোনো জনপদক অন্যায়ভাৱে ধ্বংস কৰা তোমাৰ প্ৰভুৰ কাম নহয়, যেতিয়া তাৰ বাসিন্দাবিলাক অজ্ঞ থাকে।

১৩২ আৰু প্ৰত্যেকৰ কাৰণে ৰৈছে সিহঁতে যি কৰে তাৰ অনুপাতে (পদমৰ্যাদাৰ) স্তৰসমূহ। আৰু তোমাৰ প্ৰভু অনভিজ্ঞ নহয় সিহঁতে যি কৰে সেইসম্বন্ধে।

১৩৩ আৰু তোমাৰ প্ৰভু স্বয়ংসম্পূৰ্ণ, কৰুণাৰ অধিকাৰী। তেওঁ যদি ইচ্ছা কৰে তেন্তে তেওঁ তোমালোকক আঁতৰাই দিব পাৰে, আৰু তোমালোকৰ পাচত তোমালোকৰ স্থলাভিষিক্ত কৰিব পাৰে যাকে তেওঁ বিচাৰে, যেনেকৈ তেওঁ (অতীত কালত) তোমালোকক উত্থিত কৰিছিলে অইন এটা জাতিৰ বংশধৰৰ পৰা।

১৩৪ নিসন্দেহে তোমালোকৰ ওচৰত যি ওৱাদা কৰা হৈছে সেইটো অৱশ্যেই ঘটিব; আৰু তোমালোক এৰি যোৱাৰ পাত্ৰ নোহোৱা।

১৩৫ (হে মুহাম্মদ ছাঃ! অবিশ্বাসীবিলাকক) তুমি কোৱা—"হে মোৰ লোকসকল! তোমালোকৰ স্থানত তোমালোকে কাম কৰি যোৱা, ময়ো কাম কৰি গৈছো; আৰু শীঘ্ৰেই তোমালোকে জানিব পাৰিবা কাৰ নিমিত্তে ৰৈছে (চিৰশান্তিৰ) শেষ আলয়।" সুনিশ্চিত যে অন্যায়কাৰীবিলাক কেতিয়াও সফলকাম নহ'ব।

১৩৬ আৰু সিহঁতে আল্লাহৰ কাৰণে নিৰ্দিষ্ট কৰে শস্যক্ষেত্ৰৰ আৰু পশুপালনৰ পৰা সিহঁতে যি উৎপাদন কৰিছে তাৰ এটা অংশ, আৰু কয়—"এই (ভাগটো) হৈছে আল্লাহৰ কাৰণে"— সিহঁতৰ ধাৰণা অনুযায়ী,— "আৰু ই হৈছে আমালোকৰ অংশীদাৰসকলৰ (বা দেৱতাবিলাকৰ) কাৰণে।" কিন্তু যিখিনি সিহঁতৰ অংশীদাৰবোৰৰ কাৰণে (ৰখা হয়) সেইটো আল্লাহৰ ওচৰত নাপায়গৈ, আৰু যি আল্লাহৰ কাৰণে (ৰখা হয়) সেইটো পায়গৈ সিহঁতৰ অংশীদাৰবিলাকলৈ। কি নিকৃষ্ট (বিভাজন) যি সিহঁতে বিচাৰ কৰে!

১৩৭ আৰু এইদৰে বহুখোদাবাদীবিলাকৰ বহুতৰ বাবে সিহঁতৰ অংশীদাৰবিলাকে (অৰ্থাৎ দেৱ-দেৱীয়ে) চিত্তাকৰ্ষক কৰিছে সিহঁতৰ সন্তানহত্যা, যেন সিহঁতে ইহঁতক ধ্বংস কৰিব পাৰে, আৰু সিহঁতৰ ধৰ্মক (অৰ্থাৎ আচাৰ-অনুষ্ঠানক) সিহঁতৰ কাৰণে বিভ্ৰান্তিকৰ কৰিব পাৰে। আৰু আল্লাহে যদি ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন তেন্তে সিহঁতে এনে নকৰিলেহেঁতেন; গতিকে সিহঁতক আৰু সিহঁতে যি জালিয়াতি কৰে তাক উপেক্ষা কৰা।

১৩৮ আৰু সিহঁতে কয়—"এইবিলাক গবাদি পশু আৰু শস্যক্ষেত্ৰ (জনসাধাৰণৰ কাৰণে) নিষিদ্ধ; কোনেও এইবিলাক খাব নোৱাৰিব আমি যাক ইচ্ছা কৰো সেইসকলৰ ব্যতিৰেকে"—সিহঁতৰ ধাৰণা অনুযায়ী;— আৰু কিছুমান পশু যিবিলাকৰ পিঠি (আৰোহণৰ বা ভাৰ-বহনৰ কাৰণে) নিষেধ কৰা হৈছে; আৰু গবাদি পশু যিবিলাকৰ ওপৰত সিহঁতে আল্লাহৰ নাম স্মৰণ নকৰে,— এইবিলাক তেওঁৰ বিৰুদ্ধে (সিহঁতৰ) মিছা উদ্ভাৱন। তেওঁ অচিৰেই সিহঁতক প্ৰতিফল দিব সিহঁতে যি উদ্ভাৱন কৰি থাকে তাৰ কাৰণে।

১৩৯ আৰু সিহঁতে কয়—"এই গবাদি পশুৰ পেটত যি (পোৱালী) আছে সেইটো বিশেষভাৱে আমাৰ পুৰুষবিলাকৰ কাৰণে (নিৰ্ধাৰিত), আৰু নিষিদ্ধ আমাৰ নাৰীবিলাকৰ কাৰণে; আৰু যদি সেইটো মৃত (ওপজা) হয় তেন্তে সিহঁতো ইয়াত অংশীদাৰ।" তেওঁ শীঘ্ৰেই সিহঁতক প্ৰতিদান দিব সিহঁতৰ (এনে পক্ষপাতমূলক ব্যৱস্থা) ধাৰ্য কৰাৰ কাৰণে। নিসন্দেহে তেওঁ পৰমজ্ঞানী, সৰ্বজ্ঞাতা।

১৪০ বাস্তৱিকতে সিহঁত ক্ষতিগ্ৰস্ত যিসকলে সিহঁতৰ সন্তানবিলাকক হত্যা কৰে নিৰ্বুদ্ধিতাবশতঃ, জ্ঞানহীনতাৰ কাৰণে, আৰু আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাজি নিষেধ কৰে যি সিহঁতক আল্লাহে খাবলৈ দিছে। সিহঁত অৱশ্যেই বিপথত গৈছে আৰু সিহঁত সৎপথপ্ৰাপ্তও নহয়।

পৰিচ্ছেদ - ১৭

১৪১ আৰু তেৰেঁই সেইজন যিজনে সৃষ্টি কৰিছে (আঙুৰৰ) বাগান— হেদালি দিয়া আৰু হেদালি নিদিয়া, আৰু খাজুৰ গছ আৰু শস্য— যাৰ ৰকম ৰকম সোৱাদ, আৰু জলফাই আৰু ডালিম— একে ধৰনৰ আৰু বেলেগ ধৰনৰ। সেইবিলাকৰ ফল খোৱা যেতিয়া তাৰ ফল ধৰে আৰু (গৰীব-দুখীয়াবিলাকৰ কাৰণে) তাৰ হক প্ৰদান কৰা ফচল তোলাৰ দিনত, আৰু অপচয় নকৰিবা। নিসন্দেহে তেওঁ অপচয়কাৰীবিলাকক ভাল নাপায়।

১৪২ আৰু গবাদি পশুবিলাকৰ মাজত কিছুমান (তেওঁ সৃষ্টি কৰিছে) ভাৰ বহনৰ কাৰণে, আৰু কিছুমান ক্ষুদ্ৰাকাৰ। আল্লাহে তোমালোকক যি খাবলৈ দিছে তাৰ পৰা খোৱা, আৰু চয়তানৰ পদাংক অনুসৰণ নকৰিবা। তোমালোকৰ কাৰণে নিশ্চয় সি হৈছে প্ৰকাশ্য শত্ৰু।

১৪৩ (গবাদি পশুৰ) আঠটি (বৈছে মতা আৰু মাইকীৰে চাৰি) জোৰাৰে— ভেৰাৰ পৰা দুটা আৰু ছাগলীৰ পৰা দুটা। তুমি কোৱা— "তেওঁ কি নিষেধ কৰিছে মতা দুটি অথবা মাইকী দুজনী, অথবা মাইকী দুজনীৰ গৰ্ভত যি ধৰি ৰাখিছে সেইটো? জ্ঞানৰ সৈতে আমাক জনোৱা যদি তোমালোক (তোমালোকৰ আৰোপিত বিধি-নিষেধ সম্বন্ধে) সত্যবাদী হৈ থাকা।"

১৪৪ আৰু উটৰ পৰা (মতা আৰু মাইকীকৈ) দুটা আৰু গৰুৰ পৰা দুটা (—ইয়াকেলৈ সৰ্বমোট আঠোটা গবাদি পশু)। তুমি কোৱা— "তেওঁ নিষেধ কৰিছেনে মতা দুটা অথবা মাইকী দুটি, নহ'লে মাইকী দুজনীৰ গৰ্ভত যি ধাৰণ কৰিছে সেইটো? অথবা তোমালোক সাক্ষী আছিলানে যেতিয়া আল্লাহে তোমালোকৰ কাৰণে এই বিধান দিছিলে?" গতিকে কোন বেচি অন্যায়কাৰী সেইজনতকৈ যিজনে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা ৰচনা কৰে, যাতে সি জনসাধাৰণক বিভ্ৰান্ত কৰিব পাৰে জ্ঞানহীনভাৱে? প্ৰকৃততে আল্লাহে পথপ্ৰদৰ্শন নকৰে অন্যায়কাৰী সম্প্ৰদায়ক।

পৰিচ্ছেদ - ১৮

১৪৫ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "মোৰ ওচৰত যি প্ৰত্যাদিষ্ট হৈছে তাত মই খাওঁতাজনৰ কাৰণে নিষিদ্ধ পোৱা নাই সেইটো খাবলৈ ইয়াৰ ব্যতিৰেকে যি মৃত হৈ গৈছে, অথবা বৈ যোৱা ৰক্ত, অথবা গাহৰিৰ মঙ্গহ— কিয়নো সেইটো নিসন্দেহে অশুচি, অথবা যাক হালাল কৰা হৈছে তাৰ ওপৰত আল্লাহ ব্যতীত অন্য নাম লোৱাৰ অবাধ্যাচাৰত; কিন্তু যি কোনোবাই হেঁচাত পৰিছে (তেনে খাদ্য খাবলৈ), অবাধ্য নহৈ বা মাত্ৰা অতিক্ৰম নকৰি, তেন্তে (তাৰ কাৰণে অন্যায় নহ'ব, কিয়নো) তোমাৰ প্ৰভু দৰাচলতে (দোষ-ত্ৰুটিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

১৪৬ আৰু যিসকলে ইহুদী মত পোষণ কৰে সেইবিলাকৰ নিমিত্তে আমি নিষেধ কৰিছিলো প্ৰত্যেক অবিভক্ত খুৰা থকা প্ৰাণী; আৰু গৰু আৰু ছাগলীৰ পৰা দুয়োৰে চৰ্বি সিবিলাকৰ কাৰণে আমি নিষেধ কৰিছিলো, হ'লেও যি জড়িত থাকে তাৰ পিঠিত বা নাড়ি-ভুঁৰুত অথবা যি সংযুক্ত থাকে হাড়ৰ সৈতে সেইটোৰ ব্যতিৰেকে। এইদৰে সিহঁতক আমি প্ৰতিফল দিছিলো সিহঁতৰ অবাধ্যতাৰ কাৰণে, আৰু নিসন্দেহে আমি সত্যপৰায়ণ।

১৪৭ এতেকে (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) সিহঁতে যদি তোমাক প্ৰত্যাখ্যান কৰে তেন্তে কোৱা— "তোমালোকৰ প্ৰভু সৰ্বব্যাপী কৰুণাৰ মালিক, কিন্তু (মূৰকত) তেওঁৰ শাস্তি প্ৰতিহত নহ'ব অপৰাধী সম্প্ৰদায়ৰ পৰা।"

১৪৮ যিসকল বহুখোদাবাদী সেইসকলে তেতিয়া ক'ব— "আল্লাহে যদি ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন তেন্তে আমি (তেওঁৰ সৈতে) অংশী থিয় নকৰিলোহেঁতেন, আৰু আমাৰ পিতৃ পুৰুষসকলেও নহয়, আৰু আমি (হালাল খাদ্যবস্তুৰ) একোৱেই নিষেধ নকৰিলোহেঁতেন।" এইদৰে ইবিলাকৰ আগতে যিসকল আছিল সেইবিলাকেও (নিজ নিজ ৰছুলক) প্ৰত্যাখ্যান কৰিছিল, যেতিয়ালৈকেনা সিহঁতে আমাৰ ক্ষমতা আস্বাদ কৰিছিলে। (সিহঁতক) কোৱা— "তোমালোকৰ ওচৰত (পৌত্তলিকতাৰ সমৰ্থনত) কোনো জ্ঞান ৰৈছে নেকি? (যদি আছে) তেন্তে সেইটো আমাৰ ওচৰত উলিওৱা। তোমালোকে কেৱল কল্পনাৰেই অনুসৰণ কৰিছা আৰু তোমালোকতো কেৱল আন্দাজতে খেপিয়াইছা।"

১৪৯ তুমি কোৱা— "সেয়েহে চূড়ান্ত যুক্তিতৰ্ক আল্লাহৰেই; কাজেই তেওঁ যদি ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন তেন্তে তোমালোকৰ সকলোকে তেওঁ সৎপথত পৰিচালিত কৰিলেহেঁতেন।"

১৫০ তুমি কোৱা— "হাজিৰ কৰা তোমালোকৰ সাক্ষীবিলাকক যিসকলে সাক্ষ্য দিব পাৰে যে আল্লাহে ইয়াক (খাবলৈ) নিষেধ কৰিছে।" এতেকে যদি সিহঁতে (মিছা) সাক্ষ্য দিয়ে তেন্তে তুমি সিহঁতৰ সৈতে (পাল্টা) সাক্ষ্য দিবলৈ নাযাবা, আৰু সিহঁতৰ খেয়াল-খুচিৰ অনুসৰণ নকৰিবা যিবিলাকে আমাৰ নিৰ্দেশাৱলীত মিথ্যাৰোপ কৰিছে, আৰু যিবিলাকে পৰকালত বিশ্বাস নকৰে, আৰু যিসকলে সিহঁতৰ প্ৰতিপালকৰ প্ৰতি (দেৱ-দেৱীক) সমকক্ষ ঠাওৱায়।

পৰিচ্ছেদ - ১৯

১৫১ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "আহা, মই বৰ্ণনা কৰো তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ কাৰণে কি নিষেধ কৰিছে— (প্ৰথমতঃ) তোমালোকে তেওঁৰ লগত আনক (উপাস্যৰূপে) শ্বৰিক নকৰিবা, আৰু পিতা-মাতাৰ সৈতে সদ্ব্যৱহাৰ, আৰু তোমালোকৰ সন্তান-সন্ততিক হত্যা নকৰিবা দৰিদ্ৰতা বশতঃ।" আমিয়েই জীৱিকা দিওঁ তোমালোকক আৰু সিহঁতকো,— "আৰু অশ্লীলতাৰ ওচৰে-পাজৰেও নাযাবা সেইবোৰৰ যি প্ৰকাশ পায় আৰু যি গোপনে থাকে, আৰু কোনো (নিৰপৰাধ) লোকক হত্যা নকৰিবা যাক আল্লাহে নিষেধ কৰিছে, যথাযথ কাৰণ ব্যতিৰেকে। এইবিলাকৰ যোগে তেওঁ তোমালোকক আদেশ জাৰি কৰিছে, যাতে তোমালোকে (ইয়াত নিহিত কল্যাণৰ বিষয়) বুজিব পাৰা।

১৫২ "আৰু এতীমৰ সম্পত্তিৰ ওচৰলৈ নাযাবা যি শ্ৰেষ্ঠ সেই উদ্দেশ্য ব্যতিৰেকে যেতিয়ালৈকেনো সি তাৰ সাবালকত্ব পায়গৈ। আৰু পুৰা মাপ আৰু ওজন দিবা ন্যায্যভাৱে।" আমি লোকৰ ওপৰত (তেনে) ভাৰ চপাই নিদিও যি তাৰ ক্ষমতাৰ অতিৰিক্ত। "আৰু যেতিয়া তোমালোকে (কোনো বিষয়ে) কথা কোৱা তেতিয়া ন্যায়নিষ্ঠ হ'বা যদিও সেইটো আপোনজনৰ বিষয়ত (যথা পক্ষত বা বিপক্ষতো) হয়। আৰু আল্লাহৰ (নামলৈ কৰা) ওৱাদা সম্পাদন কৰিবা। এইবিলাকৰ যোগে তোমালোকক তেওঁ নিৰ্দেশ দিছে যাতে তোমালোকে (সৎপথত চলাত) মনোনিৱেশ কৰা।

১৫৩ "আৰু (জানি ৰাখা) যে এইটোৱেই মোৰ (প্ৰদৰ্শিত) সঠিক পথ, এতেকে ইয়াৰেই অনুসৰণ কৰা, অন্যান্য পথবোৰ অনুসৰণ নকৰিবা, কিয়নো সেইবিলাকে তেওঁৰ পথৰ পৰা তোমালোকক বিচ্ছিন্ন কৰিব।" এইবিলাকৰ দ্বাৰা তেওঁ তোমালোকক নিৰ্দেশ দিছে যাতে তোমালোকে ধৰ্মপৰায়ণতা অৱলম্বন কৰা।

১৫৪ পুনৰায়, আমি মূছা (আঃ)-ক দিছিলো ধৰ্মগ্ৰন্থ— পূৰ্ণাঙ্গ (আশীৰ্বাদৰূপে) তাৰ নিমিত্তে যি শুভকাম কৰে, আৰু যি হৈছে সকলো বস্তুৰ বিশদ বিৱৰণ আৰু পথনিৰ্দেশ আৰু কৰুণা— যাতে সিহঁতে নিজৰ প্ৰভুৰ সৈতে মুলাকাতৰ সম্বন্ধে বিশ্বাস কৰে।

পৰিচ্ছেদ - ২০

১৫৫ আৰু ই (কুৰআনখন) এক গ্ৰন্থ— আমি এইখন অৱতাৰণ কৰিছো কল্যাণময় কৰি, গতিকে ইয়াকে অনুসৰণ কৰা আৰু (আল্লাহকে) ভয়-ভক্তি কৰা যাতে তোমালোকৰ প্ৰতি দয়া প্ৰদৰ্শন কৰা হয়;—

১৫৬ পাচেকৈ তোমালোকে (—আৰববাসী পৌত্তলিকবিলাকে) কোৱা— "আমাৰ আগতে ধৰ্মগ্ৰন্থ অৱতীৰ্ণ হৈছিল কেৱল দুটি সম্প্ৰদায়ৰ ওচৰত, আৰু সেইসকলৰ পঢ়াশুনা সম্বন্ধে আমি অজ্ঞান আছিলো।"

১৫৭ অথবা পাচত তোমালোকে কোৱা— "যদি আমাৰ ওচৰত ধৰ্মগ্ৰন্থ অৱতীৰ্ণ হ'লহেঁতেন তেন্তে আমি সিহঁতকৈয়ো ভালকৈ সুপথগামী হ'লোহেঁতেন।" এতিয়াতো তোমালোকৰ ওচৰত তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা আহিছে স্পষ্ট প্ৰমাণ, আৰু পথ নিৰ্দেশ, আৰু কৰুণা। এতেকে তাতকৈ কোন বেচি অন্যায়কাৰী যি (কুৰআনত বিবৃত) আল্লাহৰ নিৰ্দেশসমূহ প্ৰত্যাখ্যান কৰে আৰু সেইবিলাকৰ পৰা ফিৰি যায়? যিসকল আমাৰ নিৰ্দেশাৱলীৰ পৰা ঘূৰি যায় সিহঁতক আমি অচিৰেই প্ৰতিফল দিম নিকৃষ্ট শাস্তিৰে, যেহেতু সিহঁত (সৎপথৰ পৰা) ফিৰি গৈছে।

১৫৮ সিহঁতে প্ৰতীক্ষা কৰি আছেনে পাচে ফিৰিশ্বতাসকল সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহক, অথবা তোমাৰ প্ৰভু (নিজে) আহক, অথবা তোমাৰ প্ৰভুৰ কোনো কোনো নিদৰ্শন আহক, তেতিয়া কোনো লোকৰেই তাৰ (মৰণকালৰ) ঈমান আনাত একো লাভ নহ'ব যিজনে ইয়াৰ আগতে বিশ্বাস স্থাপন কৰা নাই, কিম্বা যিজনে তাৰ ঈমানৰ দ্বাৰা কোনো কল্যাণ অৰ্জন কৰা নাই। তুমি কোৱা— "তোমালোকে অপেক্ষা কৰা (তোমালোকৰ প্ৰাপ্য শাস্তিৰ কাৰণে), আমিও প্ৰতিক্ষাকাৰী (আমাৰ পুৰস্কাৰ লাভৰ নিমিত্তে)।"

১৫৯ নিসন্দেহে যিসকলে সিহঁতৰ ধৰ্মক বিভক্ত কৰিছে, আৰু বিভিন্ন দল হৈ গৈছে; সিহঁতৰ কাৰণে (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তোমাৰ কোনো দায়-দায়িত্ব নাই। প্ৰকৃততে সিহঁতৰ বিষয় আল্লাহৰ ওচৰতে; তেৱেঁই ইয়াৰ পাচত সিহঁতক জনাব যি (দুষ্কৃতি) সিহঁতে কৰি চলিছে।

১৬০ যি কোনোবাই এটা ভাল কাম লৈ আহে, তাৰ কাৰণে তেতিয়া থাকিব দহটি তাৰ অনুৰূপ; আৰু যি কোনোবাই এটা বেয়া কাম লৈ আহে, তাক তেতিয়া প্ৰতিদান দিয়া নহয় তাৰ অনুৰূপ ব্যতীত (বেছি বেয়া); আৰু সিহঁতৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা নহ'ব।

১৬১ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা—"অৱশ্যে মোৰ ক্ষেত্ৰত মোৰ প্ৰভুৱে মোক পৰিচালনা কৰিছে সঠিক পথৰ ফালে, এক সুষ্ঠাঙ্গ ধৰ্মলৈ— একনিষ্ঠ ইব্ৰাহীম (আঃ)-ৰ ধৰ্মমতলৈ; আৰু তেওঁ বহুখোদাবাদীবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত নাছিল।"

১৬২ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "নিশ্চয় মোৰ নামায আৰু মোৰ কুৰবানি আৰু মোৰ জীৱন আৰু মোৰ মৰণ (সকলোৱেই) বিশ্বজগতৰ প্ৰভু আল্লাহৰ নিমিত্তে,—

১৬৩ "কোনো শ্বৰীক নাই তেওঁৰ; আৰু এইদৰেই মই আদিষ্ট হৈছো, আৰু মই থাকিম মুছলিমসকলৰ আগভাগত।"

১৬৪ কোৱা—"কি! মই আল্লাহৰ বাহিৰে অন্য প্ৰভু বিচাৰিমনে অথচ তেৱেঁই সকলোৰে প্ৰভু?" আৰু প্ৰত্যেক সত্তাই যিকিবা অৰ্জন নকৰক সেইটো অকল তাৰ কাৰণেই; আৰু (নিজৰ কৃতকৰ্মৰ) ভাৰবাহক কোনেও অন্যৰ ভাৰ বহন নকৰিব। তাৰ পাচত তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ তোমালোকৰ প্ৰত্যাৱৰ্তন, তেতিয়া তেওঁ তোমালোকক জনাই দিব যিবিলাক বিষয়ত তোমালোকে মতভেদ কৰি চলিছিলা।

১৬৫ আৰু তেৱেঁই সেইজন যিজনে তোমালোকক পৃথিৱীৰ খলিফা বনাইছে, আৰু তোমালোকৰ কাৰোবাক আনবিলাকৰ ওপৰত মৰ্যাদাত উন্নত কৰিছে, যাতে তেওঁ তোমালোকক নিয়মানুৱৰ্তী কৰিব পাৰে যি (আদেশ-উপদেশ-নিৰ্দেশ) তেওঁ তোমালোকক দিছে তাৰ দ্বাৰা। নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু প্ৰতিফলদানত তৎপৰ। আৰু নিসন্দেহে তেওঁ (ক্ৰটি-বিচ্যুতিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

* * * * * * * * * * * *